

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej vo veci vyžiadanej osoby **A. Š. C.** prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 4. decembra 2013 v Bratislave sťažnosť podanú touto vyžiadanou osobou proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. októbra 2013, sp. zn. 3Ntc 2/2006, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **A. Š. C.**
sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 13. mája 2009, sp. zn. 4 Tost 5/2009 rozhodol, že je prípustné vydanie na trestné stíhanie vyžiadanej osoby občana Ruskej federácie **A. Š. C.** do Ruskej federácie pre skutky uvedené v tomto rozhodnutí právne kvalifikované ako trestný čin banditizmu podľa č. 2, článku 209, siahnutia na život pracovníka orgánu právnej ochrany podľa článku 317, lúpeže podľa článku 162 č. 3 a krádeže zbrane skupinou osôb podľa písm. b/, č. 4 článku 226 Trestného zákonníka Ruskej federácie.

Vyžiadaná osoba sa od 28. apríla 2006 nachádzala v predbežnej väzbe, na ktorú nadväzovala vydávacia väzba, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením z 30. mája 2006, sp. zn. 3Ntc 2/2006 a táto trvá doposiaľ.

Uznesením z 29. októbra 2013, sp. zn. 3Ntc 2/2006, Krajský súd v Trnave podľa § 506 ods. 3 Tr. por. per analogiam zamietol žiadosť vyžiadanej osoby **A. Š. C.**, o prepustenie z vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal **A. Š. C.** v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu a tiež vlastným písomným podaním.

V sťažnosti podanej prostredníctvom obhajcu uviedol, že vydávacia väzba trvá už ôsmy rok, pričom viac ako tri roky sa nerealizuje jeho vydanie. To, že sa formou sťažnosti obrátil na Európsky súd pre ľudské práva, mu nemôže byť pričítané na jeho ťarchu. Dĺžka trvania väzby je podľa názoru vyžiadanej osoby neprimeraná, pretože slovenské orgány nepostupovali vo veci vydania primerane rýchlo. Vyplýva to aj z vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 20. septembra 2013.

Preto navrhol, aby najvyšší súd preskúmal správnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, následne zrušil predmetné uznesenie a podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sám rozhodol tak, že ho prepustí na slobodu.

Vo vlastnoručne napísanej sťažnosti A. Š. C. namietal, že rozhodnutie Krajského súdu v Trnave je nepreskúmateľné a nezákonné. Nie je z neho zrejmé, na základe akých skutočností bola obmedzená jeho osobná sloboda. Namietal tiež, že krajský súd nerešpektoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dôvodnosť vydávacej väzby neustále argumentuje tým, že zákon, ani článok 5 Dohovoru neobsahuje časové limity celkového trvania vydávacej väzby. Tento výklad, s ktorým sa vyžiadaná osoba nestotožňuje, vytvára priestor pre teoreticky neobmedzenú dobu trvania vydávacej väzby. Už doterajšie trvanie vydávacej väzby považuje za nezákonné, porušujúce právo na osobnú slobodu zaručenú čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1, ods. 4 Dohovoru.

Zdôraznil, že na území Slovenskej republiky má postavenie žiadateľa o azyl a vzhľadom na predbežné opatrenie Európskeho súdu pre ľudské práva sa domnieva, že by na rozhodnutie slovenských orgánov mohol čakať v niektorom zariadení Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a nie vo väzbe.

V závere A. Š. C. zopakoval návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia a jeho prepustenie na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že vyžiadaná osoba A. Š. C. bol vzatý do predbežnej väzby uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 28. apríla 2006,

sp. zn. 3Ntc 2/2006, podľa § 505 ods. 1 Tr. por., na základe návrhu Krajského prokurátora v Trnave (po vykonaní predbežného vyšetrovania o žiadosti Generálnej prokuratúry Ruskej federácie zo dňa 20. apríla 2006, sp. zn. 35/3-162-06).

V nadväznosti na to, uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. mája 2006, sp. zn. 3Ntc 2/2006, bol menovaný podľa § 506 ods. 1 Tr. por. vzatý do vydávacej väzby.

Krajský súd v Trnave zo dňa 1. júla 2008, sp. zn. 3Ntc 2/2006, rozhodol, že vydanie A. Š. C. na trestné stíhanie do Ruskej federácie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 4. septembra 2008, sp. zn. 4 Tost 9/2008, v spojení s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. februára 2009, sp. zn. IV. ÚS 331/08, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2009, sp. zn. 4 Tost 5/2009, podľa § 509 ods. 5 Tr. por. zrušil predchádzajúce uznesenie Krajského súdu v Trnave a vyslovil, že vydanie A. Š. C. do Ruskej federácie na trestné stíhanie pre skutky právne kvalifikované ako trestný čin banditizmu podľa č. 2, čl. 209, siahnutia na život pracovníka orgánu právnej ochrany článku 317, lúpeže podľa čl. 162 č. 3 a krádeže zbrane skupinou osôb podľa písm. b/ č. 4 čl. 226 Trestného zákonníka Ruskej federácie je prípustné.

Po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. mája 2009, sp. zn. 4 Tost 5/2009, o prípustnosti vydania vyžiadanej osoby A. Š. C., bola vec predložená 28. mája 2009 ministromi spravodlivosti na rozhodnutie podľa § 510 Trestného poriadku.

Minister spravodlivosti však nemohol rozhodnúť o povolení vydania vyžiadanej osoby do Ruskej federácie, nakoľko Európsky súd pre ľudské práva na podklade žiadosti vyžiadanej osoby podanej tomuto súdu 8. septembra 2008 rozhodol o vydaní predbežného opatrenia o zákaze vydať vyžiadanú osobu zo Slovenskej republiky.

Krajský súd v Trnave už viackrát rozhodoval o žiadosti vyžiadanej osoby o prepustenie z vydávacej väzby, naposledy dňa 25. júna 2013, kedy uznesením, sp. zn. 3Ntc 2/2006, žiadosť o prepustenie zamietol. Na podklade sťažnosti vyžiadanej osoby rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 8. augusta 2013, sp. zn. 5 Tost 25/2013, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a prikázal mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trnave na podklade rozhodnutia najvyššieho súdu doplnil dokazovanie ohľadom žiadosti vyžiadanej osoby o prepustenie z vydávacej väzby. Doplneným dokazovaním v intenciách zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu zistil, že naďalej zostáva v platnosti predbežné opatrenie o zákaze vydania vyžiadanej osoby do Ruskej federácie, ktoré Európsky súd pre ľudské práva podľa pravidla 39 Rokovacieho poriadku dňa 15. novembra 2010 predĺžil na neurčito (až do oznámenia Európskeho súdu pre ľudské práva o jeho zrušení).

Je teda zrejmé, že v uvedenej veci stále koná Európsky súd pre ľudské práva, ktorý 25. júna 2013 prerušil konanie vo veci sťažovateľa C. až do výsledku vnútroštátnych konaní, t.j. o azyle. Preto minister spravodlivosti v súčasnej dobe nemôže rozhodnúť o povolení vydania vyžiadanej osoby.

Podľa § 506 ods. 1 Tr. por. ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v extradičnom konaní na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju predseda senátu krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie.

Z tohoto ustanovenia je zrejmé, že účelom vydávacej väzby je zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby v extradičnom konaní na území Slovenskej republiky, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, ktoré v predmetnej veci stále prebieha.

Vydávacia väzba nie je väzbou podľa štvrtej hlavy Trestného poriadku, a preto súd pri rozhodovaní o vzatí vyžiadanej osoby nie je viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por. Rovnako lehoty trvania väzby v zmysle § 76 ods. 6 Tr. por. (kedy obmedzenie osobnej slobody obvineného môže trvať len zákonom vymedzenú dobu) nie je možné aplikovať pri vydávacej väzbe.

Krajský súd správne postupoval, keď žiadosť vyžiadanej osoby A. Š. C. o prepustenie z vydávacej väzby zamietol, keďže v súčasnej dobe nie je možné rozhodnúť o povolení vydania vyžiadanej osoby a aj podľa názoru najvyššieho súdu trvanie vydávacej väzby v zmysle § 506 ods. 1 Tr. por. je naďalej dôvodné. V tejto súvislosti najvyšší súd konštatuje nedôvodnosť v sťažnosti uvedenej námietky vyžiadanej osoby o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Naopak, krajský súd jasne vysvetlil, čo doplneným dokazovaním zistil a ako tieto zistenia vyhodnotil.

Najvyšší súd v súlade s argumentáciou prvostupňového súdu pripomína, že celková dĺžka vydávacej väzby nie je obmedzená žiadnym relevantným právnym predpisom. Ani článok 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejnený v Zbierke zákonov pod číslom 209/1992 Zb. neurčuje časový limit trvania vydávacej väzby.

V súvislosti s argumentmi vyžiadanej osoby, že v prípade prepustenia z vydávacej väzby by sa mohol zdržiavať v inom zariadení ministerstva vnútra, nakoľko má postavenie žiadateľa o azyl, najvyšší súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia krajského súdu, ktorý po doplnení dokazovania zistil, že azylové konanie vo veci vyžiadanej osoby A. Š. C. bolo právoplatne zastavené. Vzhľadom na uvedené by sa A. Š. C. nemohol zdržiavať v zariadení ministerstva vnútra pre azylantov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby A. Š. C. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. decembra 2013

JUDr. Igor B u r g e r, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová